

Adhurimi Eukaristik

XXXI e Diele Gjatë Vitit -A-

Hipokrit,
tjetër thua,
TJETËR BËN!

*Famullia
Katedralja e shën Palit - Tiranë*

NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN

Jezusi sot na diftohet si Mësues i së vërtetës dhe ne na mëson se duhet me kenë “të vërtetë” përballë Zotit, me e ba vullnesën e tij pa hipokrizi, por me zemër të thjeshtë e të përvujtë. “Logjika” e jetës së krishtenë kërkon që sjellja e jonë të jetë në sintoni të plotë me fenë, sjellja të jetë e barabartë me Fjalët; do të jena “bij” të Hyjit, në kjoftë se ngjarjet e jetueme prej Krishtit i pasqyrojmë në sjelljet e jetës tonë. Më këtë adhurim, t’i kërkojmë Zotit që të na e “ungjillëzojnë” jetën tonë, ta “ungjillëzojnë” mënyrën tonë të të menduemit, mënyrën tonë të të vepruemit, mënyrën të të dashuruemit, në mënyrë që jeta e jonë të jetë përherë dhe ma e vërtetë në dëshmim të të vërtetëve të Ungjillit. Në këtë adhurim shejt ta mendojmë vetveten tonë pjesëmarrës në sakrificën e Krishtit, i cili me dhurimin e Korpit dhe të Gjakut të tij na ka dhanë masën e kriterit të vërtetësisë së jetës sonë të krishtenë. Duke e ofrue vetveten përmbi elterin e Kryqit, Jezusi e ka përmbushë me vërtetësinë e jetës Urdhnin e tij: “Ma i madhi mes jush të bahet shërbëtori i juej; kush do të përvujtnohet do të lartësohet “.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Aleluia, aleluia.

“Vetëm një asht Ati i juej, ai që asht në qiell dhe vetëm një asht Udhëheqësi i juej, Krishti.”

Aleluia, aleluia.

+ Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 23,1-12)

Atëherë Jezusi i tha turmës dhe nxënësve të vet: “Në katedrën e Moisiut ndenjë shkribët e farisenjtë.

Pra, ju duhet t’i dëgjoni e të zbatoni gjithçka t’ju thonë, por mos bëni si bëjnë ata. Ata nuk veprojnë siç thonë. Ata lidhin barrë të rënda që mezi mund të mbaren dhe ua ngarkojnë njerëzve në krahë, kurse vetë as me gisht nuk i luajnë.

Mandej të gjitha veprat e veta i bëjnë me qëllim që t’i shohin njerëzit. Këndej i zgjerojnë filakteritë e veta dhe i zgjasin thekët. Në gosti dëshirojnë kryet e vendit, në sinagoga vendet e para, përshëndetjet në sheshe dhe të quhen prej njerëzve ‘rabbi’.

Ju mos lejoni t’ju quajnë rabbi, sepse vetëm njëri është Mësuësi juaj, kurse ju të gjithë jeni vëllëzër. Dhe përmbi tokë mos thirrni askënd Atë, sepse keni vetëm një Atë, atë që është në qiell! Gjithashtu mos lejoni t’ju quajnë udhëheqës sepse keni vetëm një Udhëheqës Krishtin! Më i madhi ndër ju le të jetë shërbëtori juaj. Sepse, kush krenohet, do të përvuhet e kush përvuhet do të lartësohet.

Fjala e Zotit.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Fjalori i ashpër që Jezusi përdor kundër farizejve të cilët ishin ulë dhe mësonin në katedrën e Moisiut, për një çast edhe mundet me na habitë, por në të vërtetë reagimi i Jezusit asht në proporcion të drejtë me shtrembnimin që këta mësues të këqij i kishin ba jetës fetare. Farizejt kishin marrë përmbi vedi detyrën për me drejtue jetën shpirtnore të popullit.

Ata e dishin fort mirë se në Ligj ekzistonin disa pjesë që i përkasin drejtësisë dhe mëshirës, të cilat duhet të kishin vendin e parë dhe jo të anashkaloheshin. Hipokrizia e farizejve asht e dukshme: kush ka shpirtin farizeik rren vetveten dhe mashtron të tjerët. Në pamje të parë duket sikur janë besnikët ma të mëdhej të Zotit, por në të vërtetë dëshmia që bajnë nuk ka asnjë lidhje me fenë që shpallin. Ankthi i tyne asht thjesht tërhekja e vëmendjes përmbi vetveten dhe jo shpallja e Dashnisë së Atij që për popullin e tij ka dhurue krejt vetveten.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 131:

**O Zot, nuk krenohet zemra ime
as s'madhështohen sytë e mi,
as nuk jepem pas punëve të mëdha,
as pas sendeve që janë mbi fuqi të mia.**

**Vërtet shpirtin e kam të qetë e të kthjellët,
si foshnja e mëkuar në parzmën e nënës,
si kërthi është shpirti im në mua.**

**Le të shpresojë Izraeli në Zotin
tash e për gjithmonë e jetë.**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Ungjilli i adhurimit të sotëm u referohet kritikave të ashpra që Jezusi u ban skribëve dhe farizejve. I thotë turmës dhe nxanësve të tij:

«Në katedrën e Moisiut janë ulë shumë skribë dhe farizej».

Skribët dhe farizejt kanë pushtue vendin në të cilin mësohet emni i Zotit.

«Zbatoni dhe nderoni gjithçka t'ju thojnë».

Ata e kanë autoritetin me ju mësue sipas Ligjit të Hyjit.

«Por mos veproni sipas veprave të tyne, sepse ata ju thojnë atë që për vedi nuk e zbatojnë».

Kjo asht një e mbetë fatkeqësisht shumë e pranishme edhe në mesin tonë. Shpeshherë dikush që ka një përgjegjësi, asht personi i cili thotë një gja, por në të vërtetë ban një tjetër. Ju vendosë të tjerëve barrë të cilat për vedi as nuk i mendon se duhet me i bajtë ndonjëherë.

«Lidhin pesha shumë ta rënda dhe të vështira për me u bajtë dhe i vendosin përmbi shpatullat e njerëzve, por ata për vedi as me gishtin e vogël nuk lodhen me i lëvizë».

Ky kequshtrim i autoritetit bahet shtypës për njerëzit dhe i padurueshëm në sytë e Zotit.

Autoriteti, në çfarëdo fushe kjoftë duhet me kenë ndihmë për njerëzit, por kur keqpërdoret atëherë krijon një atmosferë mosbesimit dhe armiqësie në mesin e bashkësisë sociale, politike apo fetare.

«Të gjitha veprat e tyne i bajnë për me kenë të nderuem prej njerëzve».

Edhe kjo asht një dobësi në të cilën bjen kollaj ai që ka autoritet: me kërkue me kenë i nderuem prej njerëzve në vend që me kërkue me ju shërbye sa ma mirë njerëzve.

Jezusi na porosinë që të mos kërkujmë me tërënjekë vëmendjen e të tjerëve, por të veprojmë të shtymë vetëm prej dashnisë

së Zotit dhe dashnisë për vëllaznit, pa pasë ankthin dhe nevojën për me kenë të nderuem prej njerëzve që na rrethojnë. Kur japim lëmoshë, nuk asht nevoja me i ra borisë për me na vlerësue të tjerët; kur lutena, nuk asht nevoja me na pa njerëzit, në kjo të se jena të sigurtë se po na sheh Zotit; kur ninojmë, pse duhet që njerëzit me e ditë patjetër, përderisa na nuk jena duke e ba për njerëzit?

Në të gjithë ne, fatkeqësisht ekziston tundimi i një dashnie për vetveten disi të teprueme dhe jo në formën e saktë të cilën vetë Zoti edhe na e kërkon. Shpeshherë me atë që bajmë kërkojmë interesin dhe komoditetin tonë, në vend që të kërkojmë me ba sa ma mirë shërbimin ndaj të tjerëve për lavdi të Hyjit.

Mandej Jezusi u jep porosinë apostujve dhe secilit prej nesh:

«Ju mos lejoni me thirrë “rabbi”, sepse vetëm një asht Mësuesi i juej dhe ju të gjithë jeni vëllazen».

Mos lejoni as titujt e nderit.

«Mos thirrni “atë” askërkend përmbi tokë, sepse vetëm një asht Ati i juej, ai që asht në qiell».

Jezusi na fton për me jetue të gjitha relacionet e kësaj bote me shpirtin e vëllazërisë, duke mos pranue dhe duke mos vendosë asnjë peshë përmbi kërkend. Askërkush nuk ka pse ndihet ma superior se të tjerët.

Të gjithë duhet me e jetue jetën e fesë dhe të besimit në këtë mënyrë: jo me kërkuë dhe me kënaqë mendjemadhësinë tonë, egoizmin tonë, por me kenë të amel në dashni ndaj njani-tjetrit, pikërisht në atë dashni që vjen prej Zotit, për me mujtë kështu e me ju shërbye vëllazënve që të jetojnë të gëzuem, gëzim ky i cili mandej ka me kenë edhe gëzimi i secilit prej nesh.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Jezu Krisht,
o Mësuesi ynë hyjnor,
Janë shumë fjalë të rënda
këto fjalë që sot u drejton skribëve dhe farizejve,
këto fjalë që po ja thua secilit prej nesh.
Po. edhe ne këtu të pranishëm,,
shpeshherë ndjehemi si ata!
Ti po na thua, o Jezus,
se nuk mjafton vetëm ta njohim jetën tande,
nuk mjafton thjesht ta dijmë
se ku ke lindë dhe ku ke vdekë!
Nuk mjafton të të duartrokasim kur bën mrekulli,
apo edhe të qëndrojmë në bankën tonë,
gjoja të kujdesshëm ndaj fjalës tënde!
Nuk mjafton të mbajmë në qafë kryqin tënd,
edhe pse mund të jetë i madh
aq sa mund dhe t'u shesim mend të tjerëve!
Ti, o Jezus,
sot po na kërkon të sillemi
në të njëjtën mënyrë sikurse je sjellë ti,
duke hequr prej nesh maskën e hipokrizisë.
Ti, o Jezus,
po na kërkon të vdesim në jetën tonë të mëkatit,
për ta lindur në jetën tënde të hirit.**

**Ti, o Jezus,
po na kërkon që të jetojmë jo si gjithë të tjerët,
por ashtu sikurse ke jetuar ti vetë,
i butë dhe i përvujtë,
koherent me mendimet e tua,
koherent me fjalët dhe me veprat e tua.
Na e jep, o Jezus, forcën
që të shkëputemi prej farizeizmit tonë,
edhe nëse kjo gjë do të na kushtojë shumë,
sepse nuk do jemi si të tjerët,
por ti vetë na ke thënë se ne jemi në botë,
por nuk duhet të jemi të botës.
Duke vepruar kështu,
ne do ta kemi jetën tënde në jetën tonë,
dhe kjo gjë na mjafton për të qenë të lumtur.
Amen!**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Ndërkohë që Jezusi asht në javën e fundit ë jetës së tij në Jeruzalem i duhet me u përballë një seri pyetjesh me të cilat përfaqësuesit e lëvizjeve të ndryshme fetare të Izraelit donin, «me e vu në provë».

Përgjigjet plot dije dhe Shpirt Shejt që jep Jezusi, ua mbyllin gojën anmiqve të tij, aq sa ungjilltari thotë se:

«Prej asaj dite, askërkush nuk guxoi ma me e pyet».

Në këtë pikë Jezusi i drejtohet turmës së popullit me një fjalim para se të dalin përfundimisht prej tempullit, dhe ne lexuam vetëm pjesën e parë të fjalimit të Jezusit.

Ky asht edhe fjalimi i cili ka në vetvete 7 vajet që Jezu ju shpallë farizejve dhe skribëve:

«Vajë për ju, skribë dhe farizej hipokritë!».

Këto “vaje” që Jezusi i shpall në të vërtetë janë përdorë edhe prej Profetëve në Besëlidhjen e vjetër dhe nuk janë mallkime, sikurse shpesh herë interpretohen, por janë qortime të rrepta që dojnë me i nxitë njerëzit drejt kthimit kah Zoti.

Në rastin konkret, kujt i drejtohen këto qortime të Jezusit?

Së pari duket kjartë se u drejtohet «skribëve dhe farizejve që ishin ulë në katedrën e Moisiut», ma saktë ju drejtohet udhëheqësve fetarë të kohës. Shpeshherë e kena pa Jezusin duke polemizue me ata që duhet të ishin shembull, por në të vërtetë jetojnë në peshën e randë të mëkatit të hipokrizisë.

Por unë mendoj se kjo lloj sjelljet e papranueshme i prekë prej afër edhe drejtuesit fetarë të çdo kohet, duke përfshi këtu edhe drejtuesit e krishtenë.

Jezusi i drejtohet secilit prej dishepujve të tij të çdo kohe, mbasi të gjithë jetojmë me rrezikun e shpalljes së Ungjillit ndaj tjerëve, shpallje të cilën mandej nuk e jetojmë për vete. Jezusi e ka për të gjithë ata të cilët «tjetër thojnë e tjetër bajnë».

Për këtë Jezusi edhe vazhdon:

«Ata lidhin barrë të rënda që mezi mund të mbaren dhe ua ngarkojnë njerëzve në krahë, kurse vetë as me gisht nuk i luajnë».

Jezusi difton edhe arsyet e kësaj mungese koherence që i çon në hipokrizi:

«Të gjitha veprat e tyne i bajnë për me kenë të nderuem prej njerëzve».

Hipokrizia asht ai vesi i tmerrshëm i cili të shtyn me vlerësue ma shumë dukjen e jashtme dhe mos me i dhanë randësi qenies së mbrendshme, duke të ba aktor në ato gjana për të

cilat Zoti ta njeh zemrën dhe të vërtetën e gjithçkaje. E gjithë kjo sepse na pëlqen me u dukë të bukur në sytë e të tjerëve, me marrë duartrokitjet e njerëzve, e gjithë kjo duke fshehë gjendjen tonë të vërtetë që kena në zemër.

Në predikimin që Jezusi ban në mal, thotë për hipokritët që e duen lavdinë për vete se: «e kanë marrë tashma shpërblimin e tyre», dhe aspak vlerë nuk ka në sytë e tij lëmosha, lutja dhe ninesa e tyre.

Asht normale që në përfundim të kësaj bisede, Jezusi t'u paraqitet nxanësve dhe popullit si Mësuesi dhe Udhëheqësi i vetëm i jetës së tyre. Vetëm duke ndjekë Atë, na mundena me ecë së bashku drejt takimit me Atin e vetëm, Hyjin tonë; vetëm autoriteti i tij, autoritetit i atij që *“ka ardhë jo për me kenë i shërbyem, por për me shërbye”* dhe këtë gja e ka ba me jetën e tij, vetëm ai pra duhet me kenë modeli i autoritetit në Kishën e tij.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Atë i mirë,
o Ati i të gjithë njerëzve,
për ty asnjë gjë dhe askush nuk është i pavlerë.
Për ty, o Atë i mirë,
asnjë zemër nuk mund të jetë aq e ngurtë
që ti të mos e zbusësh e të mos e duash.
O Jezus, Biri i Atit,
ti vetë ke dashur të kesh nevojë për gjithkënd,
po si është e mundur që ne bijtë e tu,**

shpeshherë mendojmë
se nuk u'a kemi nevojën të tjerëve,
por na mjafton vetvetja e jonë?
Na mëso, o Shpirti Shejt,
që t'i zbulojmë mrekullitë e tua,
në çdo burrë dhe grua që takojmë.
Mirësia e jote, o Atë,
Bukuria e jote, o Jezus,
Shkëlqimi i yt, o Shpirti Shejt,
Drita e jote, o Trini e Shejtë:
gjenden të strehuara
edhe në fytyrën më të trishtuar.
Na e jepni hirin,
që në çdo person që takojmë,
të besojmë se diçka mund të mësojmë prej tyre.
Bëj ta kuptojmë, o Atë,
se vetëm duke e ndjerë veten nevojtarë për të tjerët,
njerëzimi që aq shumë ti e do
do të ndjehet i plotësuar,
e kështu Korpi i Jezusit, Birit tënd,
do të jetë i plotë
dhe gjithçka në të gjithë.
Na beko, o Atë,
dhe bekoi të gjithë njerëzit që na rrethojnë.
Amen.

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Ati ynë...

O Zot Jezus, janë fjalë shumë të randa këto fjalë që jua ke thanë farizejve, por që na i thua edhe neve sot që jemi në gjunjë përpara teje. Janë fjalë të randa sepse na nxjerrin në dritë të diellit hopokrizinë tonë në raportin që kena mes veprave tona dhe fjalëve tona. Ti na e qorton ambicjen tonë për t'u dukë në sy të njerëzve, për të marrë shpeshherë duartrokitjet e tyre, dhe nga ana tjetër detyrimet që na vijnë prej Ligjit tand nuk duem t'i zbatojmë. Në jetën tonë, o Jezus, kena të gjithë pak mbetje të hipokrizisë që nuk na len të jena të lirë dhe të hapun përballë teje dhe përballë vëllazënve që na rrethojnë e me të cilët çdo ditë jetojmë: jena të dobët, jena të vegjël në shpirt, jena mendjemëdhej, egoistë, paragjykues. Po, o Jezus, sepse pas manisë tonë për me u dukë tjetër nga ajo që jena në të vërtetë, fshihet ambicja e jonë për me ja xanë vendin Atit të vetëm, Mësuesit të vetëm dhe Udhëheqësit të vetëm. Në vend që t'i çojmë të tjerët drejt Atit, Mësuesit dhe Udhëheqësit, pretendojmë na vetë që të bahena të tillë për të tjerët, dhe ai që nuk na sheh si të tillë, atëherë ai nuk mundet me kenë pjesë e rrethit tonë miqësor apo shoqnor. Kur sillena kështu, o Jezus, atëherë jeta e jonë shpirtnore asht në rrezik të vërtetë. Na jep hirin, o Jezus, që të të pranojmë ty si Mësues dhe Udhëheqës, dhe ne të gjithë ta ndjemë veten nxanës të tu dhe v' llazën.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

**le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

**të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë**

dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”**

të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;

**ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.**

**Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipeshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- **Që në vetvete ka çdo shije.**

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.